

Pro Biblioteca Sant Celoni

Arrepentiment

He de resar, volgués llegidors, el *Confiteor*. Soc culpable, soc reu de gros delict. He volgut escriure per tothom, sempre m'ha agradat emprar un estil francament natural, de literatura *d'estar per casa* i resulta que segons *l'erudit crític* Senyor M. Domenech Cama, soc un «Cronista erudit, pedagog eficaç, empa-lagós, hàbil i acrobata de la literatura». ¡Pobre de mí, quantes coses soc que ni menys ho sospitava! He quedat aclaparat! *Jo pecador...*

M'ha passat, però, com aquella gentil dameta que no es donà compte que era molt bonica fins que un pretendent desenganyat o ximplet li digué: «Lletja!». Jo tampoc he conegut el meu valor literari, no he sapigut veure que era un gran escriptor, fins que m'he auto-criticat a conseqüència de ço escrit per l'excels poeta senyor Domenech Cama.

Recordo que una de les millors condicions dels superiors és ésser magnànim amb els inferiors, fer us de la prerrogativa d'escoltar als súbdits o vasalls boi remarcant sempre les distàncies. Per això, avui, i per única vegada —fixeu-s'hi bé senyor Domenech Cama, *per única vegada*— contesto a la vostra crítica, si aquest nom es pot donar *allò* que em dieu des del meu volgut MONTSENY.

Comencem pel títol. El títol és el pòrtic, és una afegidura que amb molt bon encert el Senyor Director jutjà convenient posar-hi. No tindria res d'estrany, doncs, que el contingut fos distint a l'exponent, quan solament hi fou posat per a crear ambient. Dec, per tant, trametre la felicitació a mi adreçada al Director, i sigui també ell qui es carregui la culpa de ferir susceptibilitats massa posades a ran de pell. I per cert que no m'hauria pas desagradat ésser-ne jo l'autor, car tinc una manera de dir que em plau moltíssim fer sortir de fogó a les persones antipàtiques.

En diversos paràgrafs del *Mosaïc* parlo del convenient que seria tenir Biblioteca i en cap d'ells m'oposo resolutament a que hi hagi llibres i sempre faig més que vos, que tot i portant per capçalera en vostre escrit «Pro Biblioteca Sant Celoni» no dieu ni un borrall a favor d'ella, amb l'aggravant de que a sota la signatura hi ha una significativa rúbrica que sembla parlar de cultura. ¡Es comprèn que sols la practiquen de nom!

Signo amb pseudònim en ús de ma llibèrrima voluntat primerament, i per humilitat, seguidament; doncs fujo sempre d'exhibicionismes i personalismes, i finalment, perquè tot i no firmant moltes damisel·les m'han demanat la fotografia amb autògraf; un crescut nombre de subscriptors em projecten un homenatge, i cent *artistes* m'alaben, m'admi- ren, em feliciten i... em diuen uns mots poc agradables. I ara di-

gueu-me: ¿Podeu contar amb tants èxits de tota mena? A desgrat de vostre *art*, ho dupto.

No és estrany que no arribeu a capir la lògica del meu article ni mirant-lo a la llum d'una bombeta. Fa falta per a llegir bé molta llum, però no llum elèctrica, si no espiritual, d'aquella que no es compra i que per lo vist no està a l'abast dels *traginers*. Potser si ho llegiu una trentena de vegades ho entendríeu una mica. I encara ho poso en quarentena, tinc minces esperances en vostra intel·lectualitat.

Precisament la *burxada* que menteu l'hi poso per a que els meus lectors, es donin compte que a voltes la lectura és insana i que per a llegir molt hom ha d'estar preparat havent llegit poc i bo. Del contrari, s'exposa a una indigestió de fatals resultats i va de dret a la pedanteria. Altrament, no anava la còssa per vos, ni podia sospitar que fossiu tant presumptuós de considerar-vos artista. Heu llegit en alguna Enciclopèdia ço que vol dir artista? No ho crec, perquè en aquest cas no us hauríeu donat per aludit.

Us remercio l'oferiment dels vostres volums. Qui sap si algú dia podré acceptar la vostra finesa; sempre és bo saber on pot hom trobar un bon llibre. I més si els defensors de la Biblioteca són com vos que esmerceu el temps en abrigar la vostra personalitat abans que els interessos de tots, doncs per aquest camí, mai n'hi haurà a Sant Celoni.

Segons el Diccionari Català-Castellà & Castellà-Català d'En A. Rovira i Virgili, llegidors i lectors són mots sinònims. Doncs, la seva diferència textual a que us referiu, és més clàssica dir *llegible*, pel que no crec haver escrit un mot tan barbaritzat com suposeu amb la vostra suficiència. I això que no soc pas d'aquells que exigeixen a l'impressor que ho publiqui tal com està escrit amb les errades ortogràfiques i tot.

Més Ortografia, més Gramàtica més Retòrica i Poètica és el que fa falta, i no lectures del Grec, que dit sigui de pas, no sou pas tampoc vos dels qui tingueu demostrat tenir els més elementals coneixements per a que us faci profit la lectura dels clàssics.

Repeteixo, perquè soc un ferm convençut, que a Sant Celoni avui en dia, molts milers de llibres signifiquen milers de pessetes esmerçades ben inútilment. Cercant la qualitat i no la quantitat és quan es podrà fer tasca profitosa.

Dono, per la meva part, l'incident per ben acabat. No vull esmerçar temps en la tasca inútil d'ensenyar a persona determinada.

I vos, fareu molt bé en llegir, en estudiar i en criticar-vos internament i a consciència abans de volguer-ho fer amb els altres. Hi guanyareu molt, hi guanyarà la cultura i en particular la Comissió de quina formeu part i en la que hi tinc bons amics meus que no dupto deuriem sentir volguéreu perseverar en la vostra actitud fins a posar-vos en ridícol i a ells en evidència.

BLANC-BLAU